

[Poul Møller.]

men det, der for os ikke er ligegyldigt, er netop dimensionerne. Socialministeren ville lægge det op, som om princippet om fond var det afgørende. Nej, det er fondens dimensioner, der er afgørende.

Det er spørgsmålet, om disse fonds kan finde en neutral anbringelse, at de ikke bliver større, end at de kan finde en neutral anbringelse, så de sænker renteniveauet til fordel for al virksomhed her i landet, også til fordel for den offentlige virksomhed. Tænk på, hvad det vil betyde for kommunerne, hvis de kan få en billigere forrentning og et billigere lån og et rigeligere pengemarked. I den henseende er vi jo rede til at diskutere; det har vi lagt op til. Men vi er ikke rede til at diskutere en fond, som kun kan finde anvendelse, hvis man går ud i de aktive investeringer og skal prøve på igennem disse fonds at gennemføre en investeringskontrol her i landet.

Socialministeren talte om arbejdsgivernes bidrag og talte jo, som han gjorde så mange gange i sin tale, om Norge og Sverige. Det er jo ikke et argument i sig selv. Det er ikke et argument i sig selv, hvad der sker i Norge eller Sverige. Argumentet er, hvad vi selv synes er rigtigt, og hvad vi i dette folketing til sin tid synes er fornuftigt. Han siger dér, at det ville give en kæmpe-administration, hvis man ikke følger socialministerens forslag. Det, socialministeren foreslår med bidragsbetaling, er, at der skal indføres et nyt bidrag, som skal administreres og opkræves hos arbejdsgiverne. Det, vi foreslår, det er, at et bidrag, der er bekendt, skal forhøjes. Jeg kan ikke se, at det kræver større administration at forhøje et kendt bidrag, end det kræver at indføre et nyt bidrag. Og hvis socialministeren derfor overhovedet vil fundere over, hvad der bliver sagt fra anden side, skulle han i de kommende måneder i stedet for at afvise tænke det igennem, om man ikke ved blot at forhøje folkepensionsbidraget også kunne undgå de prismæssige virkninger, som vi vel alle sammen er interesseret i at undgå, og de prismæssige virkninger, som i høj grad kommer til at gå ud over dem, der aldrig får glæde af det forslag, socialministeren vil fremsætte.

Socialministeren fremførte om vort forslag nogle synspunkter vedrørende beregninger-

ne. For det første er der vist blevet sagt, at vores formuesammenligning ikke gælder, for vi må tænke frem til år 2020. Socialministerens tal — nej, det var hr. Egon Jensen, der sagde det — socialministerens tal bygger jo på, at der ikke sker nogen yderligere prisstigning. De 70 milliarder — jeg tror, at sådan blev det sagt i redegørelsesdebatten — de 70 milliarder tager ikke hensyn til fremtidige prisstigninger. Hvis de kommer, ja, så bliver det jo helt andre tal, vi kommer til at stå over for. (Socialministeren [Bundvad]: 4½ pct.). Ja men det er det næste, det er, hvilken procent vi skal beregne. Se, dér siger socialministeren: det er jo let nok, når vi siger 7 pct. og socialministeren siger 4½ pct., så at finde en forskel, og det er da også så rigtigt.

Jeg sagde også i min indledning, at hvis man vil bygge en fond op over 50 år, forstår jeg vel, at man må være meget, meget forsigtig med sin procentberegning, men hvis man kun vil gøre det i årene fra 1970 til 1977-78, er det jo mere sandsynligt, at renten på 7 pct. kan holde, for den er jo 10 i dag. Derfor er det en ret forsigtig ansættelse at sætte forrentningen fra 1970 og de nærmeste år fremover til 7 pct.

Spørgsmålet om beregningerne i øvrigt efter vort forslag får vi jo rigelig tid til at se på, men når socialministeren siger, at vores fond vil smuldre, vil jeg gerne sige til ham, at vi udtrykkelig har taget hensyn til den befolkningstilvækstprognose, som findes i kommissionsbetænkningen, og jeg er ikke helt sikker på, at socialministeren ikke har overset noget her, nemlig at socialministeren — jeg vil da ikke forstyrre statsministeren ... (Statsministeren [J. O. Krag]: Det kan det ærede medlem heller ikke!). ... Nej, det kan jeg sikkert ikke, men statsministeren er i stand til at forstyrre taleren, og det gør han nok også gerne (Statsministeren [J. O. Krag]: Jeg sagde ikke noget til taleren!). Nej, men noget til den, jeg talte til. (Afbrydelse af statsministeren [J. O. Krag]). Nej, jeg talte ...

Første næstformand (From): Skal vi så vende tilbage til diskussionen?

Poul Møller: Nej, jeg talte til socialministeren. Jeg siger, socialministeren vil kunne se af side 137 i kommissionsbetænkningen,